

**Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна**

ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

**ХІ МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ СТУДЕНТІВ ТА
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

**«Від громадянського суспільства –
до правової держави»**

***ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
Internet-конференції***

24 квітня 2015 року, м. Харків

Харків - 2015

*Рекомендовано до друку на засіданні Вченої ради юридичного факультету
Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна,
протокол № 10 від 7 квітня 2015 року*

ВЗ6 ВІД ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА – ДО ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ:

міжнародна конференція молодих вчених та студентів, 24 квітня 2015 р., м. Харків: Збірник тез доповідей. – Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2015. – 520 с.

ISSN 2310-8665

Зважаючи на темпи життя, інформатизацію суспільства і дедалі зростаючу роль інформаційних технологій XI Міжнародна конференція молодих вчених та студентів «Від громадянського суспільства – до правової держави», що ініційована юридичним факультетом Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна відбувається у рамках Internet-заходу. З огляду на важливість заходу, спрямованого на пропаганду освіти та науки серед молоді, а також актуальність заявленої тематики, конференція сприятиме поглибленню досліджень проблем сучасної юридичної науки та становленню сучасного юриста з розвинутим самостійним мисленням, який здатен правильно аналізувати широке коло актуальних питань соціуму.

Усі учасники наукового заходу та інші зацікавлені особи мають змогу безпосередньо спілкуватися з авторами розміщених публікацій за вказаними їх електронними адресами. До збірника увійшли тези студентів та молодих вчених, присвячених проблемам становлення громадянського суспільства і правової держави, які вміщують в себе наступні напрями: 1. Теорія та історія держави і права. Історія політичних і правових вчень. Філософія права. 2. Конституційне право. Міжнародне право. Муніципальне право. 3. Цивільне право та сімейне право. Цивільний процес. 4. Кримінальне право. Кримінально-процесуальне право. Криміналістика. Кримінологія. Кримінально-виконавче право. 5. Адміністративне право. Адміністративне процесуальне право. Митне та податкове право. 6. Трудове право та право соціального забезпечення. 7. Екологічне, земельне та аграрне право. 8. Фінансове право. Банківське право. 9. Господарське право та господарський процес. 10. Право інтелектуальної власності. Інформаційне право. 11 Проблеми боротьби зі злочинністю. Національна, регіональна та міжнародна безпека.

Редколегія: Т.Є. Кагановська, д.ю.н., професор, Заслужений юрист України (головний редактор); М.В. Даньшин, д.ю.н., доцент (заступник головного редактора); В.М. Трубников, д.ю.н., професор; М.В. Руденко, д.ю.н., професор, Заслужений юрист України; І.В. Венедіктова, д.ю.н., професор; М.М. Воронов, к.ю.н., доцент.

Адреса редколегії: Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, Інститут соціології, психології і права, юридичний факультет, майдан Свободи, 6, м. Харків 61022, т.: (057) 707-53-81.

Редколегія може не поділяти погляди, викладені у збірнику. Автори опублікованих матеріалів несуть відповідальність за їх зміст. Тези друкуються в авторській редакції.

РЕГІОН В АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОМУ ВИМІРІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

Магновський Ігор Йосифович
Начальник кафедри професійних та
спеціальних дисциплін Херсонського
факультету Одеського державного
університету внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент
E-mail: magn.igor@ukr.net

Ключові слова: регіон, адміністративно-територіальний устрій, регіоналізація.

Удосконалення адміністративно-територіального устрою України на сучасному етапі є одним із пріоритетних напрямів її розвитку як демократичної, правової держави. За часів незалежності України, як самостійної держави, науковцями та законотворцями було започатковано певну кількість проектів щодо реформування її адміністративно-територіального устрою, але наразі проблема залишилася невирішеною. Тому сьогодні існує витребувана часом нагальна потреба у новітніх підходах належного удосконалення адміністративно-територіального устрою України, що породжує необхідність та актуальність даної тематики.

Сьогодні популярні серед політиків і науковців України ідеї самоврядування великих регіонів на основі об'єднання кількох сучасних областей. Так в даному ракурсі присвятили свої творчі напрацювання дослідники з різних галузей науки (С.В. Адамович, О.В. Батанов, С.О. Біла, П.П. Білик, Я.В. Верменич, М.І. Карлін, В.В. Кравченко, В.С. Кравців, І.І. Мельник, П.І. Надолішній, А.П. Пономарьов), більшою мірою історії, політології, регіональної економіки та економічної географії, меншою – юриспруденції, що спонукає до правового осмислення заданих підходів.

У зв'язку з цим варто відзначити Закони України «Про стимулювання розвитку регіонів» від 8 вересня 2005 року [1], що визначає принципи реалізації державної регіональної політики щодо стимулювання розвитку регіонів та подолання депресивності територій та «Про засади державної регіональної політики» від 5 лютого 2015 року, який спрямований на регіональні стратегії розвитку [2]. Також уряд України напередодні затвердив державну стратегію регіонального розвитку до 2020 року, необхідність якої викликана об'єктивними і суб'єктивними причинами, що увібрала в себе кращий досвід європейських зразків подібних стратегій розвитку територій [3].

До останнього часу, як підкреслює О.В. Батанов, у вітчизняній науковій літературі визначенню і дослідженню категорії «регіон» не приділялося належної уваги, хоча в останні роки в цьому напрямку і зроблені певні кроки. Зараз проблематика регіону інтенсивно розробляється широким колом дослідників. Питання регіональної політики поступово стають тематикою політичних документів, виступів, звернень державних діячів, актів посадових осіб та органів влади, що є складовою частиною багатьох політичних дискусій, отримавши нове висвітлення у контексті проблем глобалізації [4, с. 643].

Так під регіоном П.П. Білик розуміє територію, яка володіє сукупністю загальних, взаємопов'язаних характеристик. Деякі автори вважають регіоном частину народногосподарського комплексу з певними ландшафтом, кліматом, корисними

копалинами, а також зі специфічною виробничою спеціалізацією, яка залежить від щільності населення, характеру його поселень, традиційних занять, відносин з жителями інших регіонів, що значною мірою визначаються етнонаціональним, конфесійним, лінгвістичним складом жителів конкретної території, міграційними процесами, статевовіковою структурою та характером відтворення населення і т.п. Для прихильників цього підходу головне значення має природна, географічна, демографічна та економічна самобутність території [5, с. 32].

У юридичній енциклопедії поняття «регіон» – [лат. regio (regionis) – область, район, напрямок, кордон] – частина території країни (район, область та ін.), що відрізняється сукупністю природних або історично сформованих економіко-географічних умов і національним складом населення [6, с. 254].

В.В. Кравченко зазначає, що регіон – частина території держави (будь-яке територіальне утворення всередині країни), яка характеризується комплексом притаманних їй ознак (фізико-географічних, соціально-економічних, етнографічних, ресурсних, соціально-історичних та ін.). Регіонами можуть бути як офіційно адміністративно-територіальні одиниці, так і неофіційні територіальні одиниці – вільні ареали, наприклад, вільні економічні зони, зони стихійного або екологічного лиха, басейни корисних копалин і т.п. Відповідно виділяють регіони: адміністративний (політичний), соціально-економічний, географічний і т.п. Утім терміном «регіон адміністративний» позначають вищу адміністративно-територіальну одиницю держави (область, Автономна Республіка Крим, місто-регіон), для жителів якої характерна наявність загальних політичних, економічних і соціальних інтересів, з метою представлення та задоволення котрих створюються органи регіонального управління або самоврядування [7, с. 373].

За визначенням О.М. Невелева, регіон – це складова територіального устрою держави, яка являє собою певну географічну спільність, територіальну та природно-господарську (зі схожими умовами соціально-економічного розвитку) цілісність і обумовлює можливість створення системи органів управління, котрі покликані здійснювати ефективне самоврядне і державне управління регіональним розвитком у рамках єдиної державної соціально-економічної політики. Тому регіон слід розглядати як завершений територіально-господарський комплекс [8, с. 15].

Слід зазначити позицію В.В. Шилова, де регіон – це соціально-економічний простір з певною природно-географічною територією, яка відзначається відповідним характером виробництва, специфічними історико-культурними та демографічними особливостями,

адміністративно-політичною територією і кордонами, а також однотипною нормативно-правовою базою [9, с. 51].

Ураховуючи викладене вище доцільним буде запропонувати власне визначення поняття «регіон», який є відповідної природно-географічною територією частини держави, з характерним ресурсним потенціалом, з належними адміністративно-територіальними одиницями, з притаманними усталеними особливостями соціально-економічного розвитку, етнонаціональним складом населення, з наявними органами державної влади та самоврядування, котрі здійснюють регіональне управління.

Розробляючи критерії формування регіонів у процесі адміністративно-територіальної реформи М.П. Круглов констатує, що відповідно до популярної сучасної методикою, сукупний потенціал регіону обчислюється з восьми окремих потенціалів: трудового, споживчого, інфраструктурного, виробничого, інноваційного, фінансового, інституційного та природно-ресурсного характеру [10, с. 8]. При цьому П.П. Білик зазначає, що природно-кліматична, економічна, соціальна неоднорідність регіонів, обумовлює існування у них об'єктивних розбіжностей між умовами життєдіяльності населення. А це породжує необхідність здійснення диференційованої політики, спрямованої на соціально-економічний розвиток кожного регіону [11, с. 34].

Ураховуючи динамічні процеси господарської інтеграції і, у зв'язку з цим, агломерації та урбанізації, соціально-господарські відносини давно вийшли за межі управління ними в рамках областей. Це говорить як практика соціально-економічних зв'язків Донбасу, так і інших мега-регіонів, таких як Галичина, відмежоване від неї гірськими хребтами Закарпаття та інші території України. Дана ситуація обумовлена, в першу чергу, історико-політичним минулим регіонів України, які перебували у складі інших держав, що вплинуло на їх національний і соціальний склад населення, економічні зв'язки, структуру господарювання, етнокультурні традиції і т.п.

На наше переконання в адміністративно-територіальному устрої України на сучасному етапі має бути покладена і конституційно закріплена відповідна система, в основі якої має бути обґрунтування територіального укрупнення і розмежування регіональних кордонів за критеріями їх особливостей: 1) історико-політичні; 2) соціально-економічні; 3) географічні та кліматичні; 4) етнічні та національно-культурні.

Таким чином, регіоналізація адміністративно-територіального устрою України носить оптимізований та децентралізований характер і дозволить ефективно здійснювати державну політику в державі у поєднанні з розвитком регіонального та місцевого самоврядування, а

також забезпечить пропорційний соціально-економічний і національно-культурний розвиток регіонів, збереже їх самобутність та забезпечить політичну стабільність у суспільстві в цілому.

Відтак вчені констатують, що розширення процесу регіоналізації в Україні сприятиме подальшому поглибленню демократизації суспільства. Виходячи з цього, перспективними і актуальними є подальші наукові дослідження впливу внутрішніх та зовнішніх чинників на процеси регіоналізації в Україні [12, с. 151].

Література:

1. Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів» від 8 вересня 2005 року // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, № 51. – Ст. 548.
2. Державна стратегія регіонального розвитку до 2020 року / Затверджена Кабінетом Міністрів України від 21 листопада 2013 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmn.gov.ua/control/publish/article?art_id=246872049
3. Закон України «Про засади державної регіональної політики» від 5 лютого 2015 року // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2015, № 13. – ст. 90.
4. Конституційне право України. Академічний курс: Підручник: у 2-х Т. – Т. 2. / За заг. ред. Ю.С. Шемшученка. – К.: ТОВ “Видавництво “Юридична думка”, 2008. – 800 с.
5. Білик П.П. Поняття та правова сутність управлінської категорії “регіон” [Текст] / П.П. Білик // Право України: Юридичний журнал. – 2001. – № 11. – С. 32 – 35 .
6. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. — К.: “Укр. енцикл.”, – 2003. – Т.5: П – С. – 776 с.
7. Кравченко В.В. Конституційне право України: Навчальний посібник. – Вид.4-те, виправ. та доповн. – К.: Атіка, 2007. – 568 с.
8. Невелєв О.М. Упорядкування адміністративно-територіального устрою та вдосконалення системи місцевого самоврядування в Україні // Економічний часопис ХХІ. – № 1. – 2004. – С. 12 – 16.
9. Шилов В.В. Три подхода к понятию “регион” / В.В. Шилов // Регион: проблемы и перспективы. – 1997. – №4. – С. 50 – 51.
10. Круглов М.П. Партія знову посиляє Давидова? / М.П. Круглов // Голос України. – 22 червня 2005. – № 113 (3613). – С. 8.
11. Білик П.П. Поняття та правова сутність управлінської категорії “регіон”/П.П. Білик // Право України. – 2001. – № 11. – С. 32–35.

12. Горло Н. В. Моделі регіоналізації в західних країнах і в Україні: порівняльний аналіз // Грані. – №3 (65). – 2009. – С. 147 – 151.

ЗМІСТ

ВСТУПНЕ СЛОВО	4
Агапов О.О. <i>Склад земель водного фонду</i>	6
Байлыев К.А. <i>Некоторые особенности противодействия организованной преступности</i>	9
Беспала Т.С. <i>Щодо запобігання жіночої злочинності</i>	14
Белоус А.В. <i>Реалізація права на інформацію в адміністративному праві</i>	18
Белоус Л.В. <i>Необхідність уніфікації норм міжнародного приватного права</i>	20
Бідамірчі К.І. <i>Заборона дискримінації в міжнародних нормативно-правових актах</i>	23
Бідняк Г.С. <i>Окремі аспекти техніко-криміналістичної експертизи документів при розслідуванні шахрайств</i>	27
Богданов М.Є. <i>Проблеми визначення поняття принципів адміністративного судочинства</i>	31
Божко Д.В. <i>Становлення та розвиток соціального забезпечення у зв'язку із тимчасовою непрацездатністю</i>	38
Брусова В.А. <i>Поняття та правові ознаки реклами</i>	44
Волков Е.К. <i>Правова природа державної реєстрації на нерухоме майно</i>	49
Гавриш К.О. <i>Проблеми доступу до правосуддя в Україні</i>	56
Галкіна В.Е. <i>Суб'єкти права на обов'язкову частку у спадщині</i>	59
Герман К.Ю. <i>Порівняльний аналіз розуміння свободи як філософської та правової категорії</i>	62
Гільбурт А.М. <i>Реформування державної служби з врахуванням європейського досвіду</i>	65
Гірська А.І. <i>Теоретичні основи взаємодії та взаємозв'язку гілок державної влади</i>	68
Гобленко К.В. <i>Альтернативне врегулювання спорів в приватному праві</i>	73
Годунов В.С. <i>Особливості функціонування ювенальної юстиції в Україні</i>	75

Головко А.А. <i>Штраф як вид адміністративно-правової санкції</i>	78
Горбатова Д.І. <i>Кримінальна відповідальність за злочинні порушення порядку трансплантації органів або тканин людини: проблеми та шляхи їх вирішення</i>	80
Григорян М.Р. <i>Проблеми соціального забезпечення державних службовців в Україні: зарубіжний досвід</i>	87
Гришина Н.В. <i>Адміністративне право як поліструктурна галузь права.</i>	93
Гуков Д.Р. <i>Морально-етичні аспекти прийняття пропозиції, обіцянки або отримання неправомірної вигоди</i>	96
Дембовський В.О. <i>Місце категорії “погроза” серед ознак складу злочину, передбаченого ч. 1 ст. 345 Кримінального кодексу України</i>	98
Дзюбенко Б.І. <i>Щодо особи злочинця як елементу криміналістичної характеристики вбивств на замовлення</i>	103
Дорофієнко А.С. <i>Закордонний досвід організації та функціонування державної служби</i>	106
Дроздова О.В. <i>Правова природа відносин із надання медичної допомоги</i>	116
Друппова К.О. <i>Відвід експерта в провадженні з адміністративного судочинства</i>	119
Єдин Р.В., Погосян Л.А. <i>Окремі питання закриття кримінального провадження на підставі п. 8 ч. 1 ст. 284 КПК України</i>	125
Жук М.В. <i>Конституційне правосуддя України у контексті світових моделей конституційної юстиції</i>	128
Золотухіна О.М. <i>Наукове пізнання функціонального призначення нотаріату: питання методології</i>	131
Зубаха Д.В. <i>Особа злочинця вбивств вчинених на замовлення: криміналістичний аспект</i>	136
Ишанкулиев А.М. <i>Уголовно-правовой аспект отграничения хищений от присвоения найденного имущества, забытых или вещей оставленных без присмотра.</i>	140
Ісвлєва Л.І. <i>Інформаційні заходи запобігання і протидії корупції</i>	142
Іщенко Л.В. <i>Правове регулювання обмеження свободи слова у теле – і радіо ефірі</i>	145

Кагановська Т.Є. <i>Концептуальні засади формування комунікативної компетенції державних службовців</i>	150
Казарян К.Г. <i>The problem of children rights protection in Germany</i>	153
Кайван Г.А. <i>Вимоги до юридичних фактів як підстави виникнення правових відносин</i>	155
Каленіченко Л.І <i>Категорія соціальної відповідальності у юридичній науці</i>	157
Калмикова О.О. <i>Адміністративно-правові засади протидії корупції в органах внутрішніх справ в Україні</i>	161
Кім К.В. <i>Щодо поняття «конфлікт інтересів» на державній службі</i>	166
Коваль В.А. <i>Взаємозв'язок позитивного та природного права</i>	168
Коваль І.В. <i>Значення інституту Lex Mercatoria в сучасному комерційному обороті</i>	172
Кольга Т.О. <i>Управління активами інститутів спільного інвестування в Україні</i>	175
Коссе Є.К. <i>Европейский Суд по правам человека как субъект защиты в уголовном производстве</i>	177
Костира О.М. <i>Особливості допиту за фактами грабежів та розбоїв, вчинених раніше засудженими особами</i>	180
Костуренко Т.В. <i>Деякі особливості проведення допиту малолітніх осіб</i>	183
Кравченко А.Г. <i>Міжнародно-правове регулювання забезпечення прав споживачів</i>	186
Кравчук В.Р. <i>Особливості звільнення керівника юридичної особи на вимогу профспілкової організації</i>	189
Криворучко Д. І. <i>Особливості організації та тактики проведення слідчого експерименту у кримінальних провадженнях за грабежами та розбоями, вчиненими раніше засудженими особами</i>	195
Крупко Я.М., Юрчик А.В. <i>Правові засади міжбюджетних відносин та розподілу коштів між ланками бюджету</i>	199
Кужукбаев С.А. <i>История зарождения и становления института парламента в странах Европы</i>	202
Купа І.В. <i>Державне регулювання процесу отримання вищої освіти вагітними жінками в Україні</i>	206
Курафєєва Т.С. <i>Правові аспекти затримання та допиту підозрюваного в сучасній Україні</i>	207
Куц А.В. <i>Правові засади охорони інформаційної безпеки від порушень засобами масової інформації</i>	211

Кучер Ю.В. <i>Реалізація права на спадкування особами, які не досягли повноліття</i>	218
Левчук С.С. <i>Політико-правові аспекти встановлення нацистського режиму в Німеччині 1933-1945 рр.</i>	221
Линник О.В. <i>Цифровий електронний підпис – захист від підробки електронного документа</i>	228
Ліщенко А.І. <i>Участь перекладача в кримінальному провадженні України</i>	232
Людькова І.І. <i>Проблема визначення адміністративно-правового статусу національного агентства України з питань державної служби</i>	236
Лютий В.В. <i>Особливості проведення огляду місця незаконного заволодіння транспортним засобом, вчиненого організованими групами</i>	240
Магновський І.Й. <i>Регіон в адміністративно-територіальному вимірі сучасної України</i>	242
Макушин В.В. <i>Про окремі аспекти застосування імітування обстановки злочину як форми контролю за вчиненням злочину</i>	247
Мандрик А.Ю. <i>Щодо основних історико-правових джерел з формування інституту кримінального покарання на території воліні в IX-XIII ст.</i>	249
Мацегора Г.В. <i>Реалізація засади змагальності в кримінальному процесі при проведенні слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій</i>	253
Мачула І.О. <i>Зіставлення недопустимості доказів у сучасному кримінальному процесі з допустимістю</i>	256
Медведенко Ю.В. <i>Деякі питання захисту персональних даних, що використовуються в електронній комерції за законодавством України</i>	260
Міщенко А.П. <i>Аналіз правового статусу дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування</i>	263
Мухітова І.Ф. <i>Кримінально-правова характеристика незаконного заволодіння транспортними засобами</i>	268
Недогібченко Н.І., Пильгун Н.В. <i>Теоретичні аспекти інтеграційних процесів в Україні</i>	271
Немченко Б.М. <i>Сутність спеціальних знань у кримінальному провадженні</i>	274
Новік Ю.Ю. <i>Поняття господарсько-правових санкцій у контексті господарсько-правової відповідальності</i>	277
Овдієнко Г.В. <i>Глобалізація як фактор впливу на державне регулювання економічних процесів в</i>	279

структурі громадянського суспільства

Онїка Я.В.

До питання про правову природу лісових сервітутів 286

Остапчук Р.В.

Структура антикорупційної політики держави 290

Пазич Т.В.

Теоретичні основи формування та розвитку митної політики в Україні 292

Пахомова В.А.

Особливості криміналістичної характеристики злочинів, пов'язаних з незаконною трансплантацією органів 297

Петров О.І.

Особливості встановлення психологічного контакту під час допиту підозрюваних при розслідуванні втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність 303

Пилаєва В.М.

Шляхи адаптації вітчизняного законодавства до правових норм Європейського Союзу у сфері забезпечення принципів діяльності органів виконавчої влади в Україні 306

Погосян Л.А.

Окремі питання закриття кримінального провадження на підставі п. 8 ч. 1 ст. 284 КПК України 310

Покотило Л.А.

Актуальні питання механізму державної реєстрації припинення суб'єктів господарювання 313

Поліванова І.О.

Поняття обшуку у кримінальному провадженні 319

Полуектов С.В.

Види договору лізингу 321

Помігуєв Я.О.

Україна як держава перехідного типу 325

Попова Г.О.

Цивільно-правова відповідальність за неправомірне розголошення лікарської таємниці 328

Прасол К.Ю.

До питання про кримінально-правову характеристику диверсій 330

Ральченко І.М.

До проблеми соціально-правової обумовленості криміналізації злочинів проти осіб та установ, що мають міжнародний захист 334

Редька В.В.

Особливості судово-медичної експертизи трупів новонароджених і плодів 338

Рижков В.С.

Щодо криміналістичної характеристики згвалтування 342

Рильцова Є.Ю.

Проблеми законодавчого визначення комп'ютерної програми у різних країнах світу 347

Річко О.О.

Поняття адміністративно-процесуального доказування 351

Рогова А.В. <i>Зарубіжний досвід кримінально-правової охорони сфери обігу предметів, які забезпечують організаційно-управлінську діяльність</i>	354
Рогова О.Д. <i>Поняття та способи захисту прав інтелектуальної власності</i>	358
Розгон О.В. <i>До питання про визначення терміну «медіація»</i>	366
Рой Р.М. <i>Проблемні аспекти визначення обсягу цивільної дієздатності заповідача</i>	370
Савченко В.О. <i>Право власності на своє тіло: межі северенітету особистості</i>	373
Самофал А.Ю. <i>Поєднання нормативного та договірного регулювання оплати праці як соціальна гарантія для працівників</i>	375
Самохатко А.А. <i>Встановлення психологічного контакту при допиті</i>	381
Саян С.М. <i>Підстави кримінальної відповідальності за інсценування самогубства з метою приховування вбивства</i>	386
Світлов С.І. <i>Закріплення права на повагу до гідності у міжнародному та вітчизняному законодавстві</i>	390
Серая А.К. <i>Деякі аспекти доступу до професії нотаріуса в Україні</i>	393
Симоненко Т.В. <i>Поняття державно-приватного партнерства в Україні</i>	397
Сімавонян І.В. <i>Сутність та специфіка авторського договору у сфері рекламної діяльності</i>	401
Скрипніков В.О. <i>Актуальні кримінально-правові проблеми правомірності затримання особи, що вчинила злочин</i>	405
Слинько Д.В. <i>Загальнотеоретична характеристика установчого процесу</i>	409
Слінько Д.С. <i>Деякі аспекти кримінально-процесуальних елементів протидії злочинності</i>	412
Смоляк Г.О. <i>Забезпечення прав підозрюваного і обвинуваченого під час ініціювання та укладання угод у кримінальному провадженні</i>	416
Смутьська А.В. <i>Акмеологічний контекст професійного становлення особистості майбутнього правознавця</i>	419
Сорока І.В. <i>Спосіб вчинення, як елемент криміналістичної характеристики крадіжки чужого майна громадян, вчинених групами неповнолітніх</i>	424

Співак Г.С. <i>Environmental problems of the world</i>	428
Степаненко Т.В. <i>Щодо преюдиціальної сили рішення суду за позовом про захит прав та інтересів невизначеного кола осіб</i>	431
Стеценко Ю.В. <i>Поняття та особливості спадкового договору за законодавством України</i>	434
Сторчак А.С. <i>Переваги та недоліки домашнього арешту як запобіжного заходу. Шляхи вдосконалення.</i>	437
Стрункис М.М. <i>Міжнародний досвід протидії корупції</i>	441
Танырбердиев Р.Ю. <i>Существенные условия договора мены жилья</i>	445
Тарасова О.П. <i>Відмежування самовільного залишення військової частини або місця служби та дезертирства</i>	447
Теличко М.В. <i>Відповідальність за порушення процедури державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень</i>	452
Тесленко Н.В. <i>Проблема порушення авторського права в Україні</i>	459
Трепілець В.О. <i>Звернення до суду з клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності як форма закінчення досудового розслідування</i>	462
Усєйнова А.С. <i>Наследие отечественной пенитенциарной системы</i>	466
Федосєєва С.В. <i>Механізм організації правового виховання</i>	468
Фефелова І.М. <i>Застосування практики Європейського Суду з прав людини у кримінальному провадженні</i>	471
Хопта О.С. <i>Теоретико-правові аспекти принципів судочинства в системі принципів права: проблеми та перспективи наукового пізнання</i>	474
Цветкова К.О. <i>Авторське право у мережі інтернет</i>	478
Цибань А.А. <i>Поняття публічних фізичних осіб за законодавством України</i>	481
Черняк К.Е. <i>Житло як об'єкт цивільного права та особливості його спадкування</i>	483
Черняк Ю.А. <i>Актуальні питання реформування державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг в Україні</i>	487

Чумак У.А. <i>Достовірність електронних доказів</i>	490
Штепа Д.Ю. <i>Основні підходи до визначення поняття та класифікації форми державного правління</i>	493
Ярмак В.Ю. <i>Криміналістична техніка: проблеми розвитку і вдосконалення</i>	496
Ярова В.Ю. <i>Стан розуміння концепції інформаційного суспільства в правознавстві</i>	499
Кавун Дмитро Юрійович <i>«Співвідношення кримінально-процесуального права та криміналістики»</i>	504
ВІДОМОСТІ ПРО НАУКОВИХ КЕРІВНИКІВ	513